

betingelserne herfor (samlet lønudgift mindre end 2.451.000 kr. indtil 1. juli 1983).

Af socialforskningsinstitutets undersøgelse fra april 1982 (rapport til socialministeriet om en undersøgelse af midlertidige sygedagpengeordninger for mindre arbejdsgivere) om bl.a. årsagerne til, at de mindre arbejdsgivere tilmelder sig ordningen, fremgår, at det forhold, arbejdsgiverne selv tillægger størst betydning, er risikoen for unormalt store dagpengeudgifter ved unormalt stort sygefravær. Af noget mindre betydning angav de adspurgte arbejdsgivere betydningen af kontingentets størrelse.

Indførelsen af 1 karensgang og en udvidelse af arbejdsgiverperioden til 13 uger vil for den enkelte arbejdsgiver øge risikoen for unormalt store dagpengeudgifter, selv om forslaget som helhed (gennemsnitligt) medfører en mindre udgift.

Bidragsnedsættelsen til halvdelen af ordningens udgifter (i dag dækker bidraget ca. 60 pct. af udgifterne) må derimod antages kun at have begrænset betydning for tilslutning til ordningen.

På denne baggrund må antagelig forventes en vis nytilgang til ordningen. Det er imidlertid yderst vanskeligt at vurdere omfanget heraf, hvorfor udgiftsberegningerne ved de nye regler er valgt foretaget ud fra det nuværende medlemsantal.

Spørgsmål 26:

Det ønskes oplyst, hvorledes de forventede udgifter for arbejdsgiverne fordeler sig på hver af ugerne 6-13.

Svar:

Beregningerne af de forskellige spareforslag er indbyrdes afhængige, og det er derfor ikke muligt entydigt at henføre besparelserne

til de enkelte forslag.

Beregningsteknisk er besparelsen ved sænkning af dækningsgraden beregnet »brutto«, dvs. uden hensyntagen til øvrige ændringer, medens alle øvrige besparelser er beregnet »netto«, dvs. med hensyntagen til sænkningen af dækningsgraden.

Karensdagsbesparelsen er beregnet på grundlag af Dansk Arbejdsgiverforenings fraværstatistik for 1980, hvoraf såvel antal sygedage pr. lønmodtager som fordelingen på de enkelte dage i sygefraværet fremgår. På grundlag af oplysninger fra dagpengeårsstatistikken om gennemsnitlige dagpengebeløb og forskellen mellem løn og dagpenge for funktionærer kan udgifterne på 1. sygedag herefter beregnes.

På grundlag af budgetredegørelsens oplysninger om de beskæftigedes fordeling på private og offentlige arbejdsgivere, Danmarks Statistiks opdeling af lønmodtagerne på arbejdere og funktionærer, fraværstatistikens oplysninger om sygeligheden for henholdsvis arbejdere og funktionærer samt oplysninger fra dagpengeårsstatistikken om udgifterne for det offentlige i de tilfælde, hvor arbejdsgiverne er fritaget for dagpengeforpligtelsen, kan besparelsen herefter fordeles på offentlige og private arbejdsgivere og det offentlige som dagpengemyndighed.

Besparelsen ved indførelse af 13 ugers arbejdsgiverperiode og varighedsbegrænsning på 2 år er beregnet på grundlag af dagpengeårsstatistikens oplysninger om dagpengeudgernes fordeling på de enkelte uger i sygeforløbet. Besparelsen korrigeres for en skønnet merudgift på kontanthjælpsområdet.

Sænkningen af dækningsgraden fra 90 pct. til 80 pct. reducerer de forventede udgifter med 1/3, idet besparelsen dog reduceres på grund af en beskeden merudgift på kontanthjælpsområdet.

Besparelserne kan herefter opstilles således

Mill. kr. PL-januar 1982	1983	1984
1. Én dags karenstid ¹⁾		
Private arbejdsgivere	750	1.135
Offentlige arbejdsgivere	375	535
Offentlig dagpengemyndighed	40	÷ 25
2. 13 ugers arbejdsgiverperiode		
Private arbejdsgivere	÷ 305	÷ 435